

більше наготовив отрути. Я готов випити її не раз, а два і три, як що треба. Отрута зробить свою роботу, як прийде час, а поки давайте розмовляти. Ще багато є такого, про що мені хотіло б ся поговорити з вами. Сідайте ближше мене.

Сократ сів на ліжку, а ученики посідали кругом него. Найближше до Сократа сидів ученик Федон. В него було гарне довге волосе, і Сократ любив, розмовляючи, гладити й перебирати його. Так і сего разу Федон сидів на низенькому ослоні саме при ліжку, а рука Сократа лежала в него на голові.

— Де то. Федоне, буде завтра твое гарне волосе? — сказав Сократ.

У Греків був такий звичай: як умре хто, то други його відрізують собі волосе і кладуть його покійникови на могилу. Ото ж Сократ і натякнув, що Федонове волосе буде завтра на його могилі. Деякі ученики заплакали.

— Други мої, — сказав Сократ, — я не боюсь смерти. Страшно не вмирати, а жити нерозумно, не по правді.

ХІІІ.

СМЕРТЬ СОКРАТА.

Сократ замовк. Ученики дожидали, що він буде казати. Він сказав:

— Одначе час йде. Піду обмиюсь, щоби не довелось потім другим панькатись коло мого трупа. А ви підіждіть мене тут; побудьте зо мною до краю.